

Prawnik informuje

Odprawy przysługujące pracownikom

Przepisy prawa pracy przewidują odprawę w przypadku przejścia pracownika na rentę lub emeryturę, jednorazowe świadczenie otrzyma też rodzina zatrudnionego pracownika po jego śmierci. Ponadto odprawę otrzymają pracownicy, którzy zostaną zwolnieni z przyczyn niedotyczących pracowników.

Odprawa emerytalna i rentowa

Zgodnie z przepisami kodeksu pracy, pracodawca musi wypłacić jednorazowe świadczenie pieniężne pracownikowi, który spełnia warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę. Nabycie prawa do niej uzależnione jest od spełnienia dwóch warunków, tj. rozwiązania stosunku pracy i wystąpienia związku między ustaniem zatrudnienia a przejściem na emeryturę. Brak tego związku, rozumianego szeroko, blokuje możliwość wypłaty odprawy. Odprawa emerytalno-rentowa przysługuje w wysokości odpowiadającej jednomiesięcznemu wynagrodzeniu, niezależnie od stażu pracy danej osoby w zakładzie pracy, chyba, że przepisy wewnątrzzakładowe przewidują wypłatę odprawy w wyższej wysokości. Jest to przy tym świadczenie jednorazowe, tak więc pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa. Nie dostanie jej więc osoba, która dostała już świadczenie u poprzedniego pracodawcy lub gdy otrzymała odprawę rentową, a następnie przechodzi na emeryturę.

Odprawa pośmiertna

Kodeks pracy wyróżnia też odprawę przeznaczoną dla członków rodziny zmarłego pracownika. Dokładnie chodzi o małżonka i innych członków rodziny spełniających warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Członkowie rodziny nabywają prawo do odprawy wraz z dniem śmierci pracownika, jeżeli nastąpiła ona w czasie trwania stosunku pracy lub po jego rozwiązaniu, ale w czasie pobierania przez pracownika zasiłku z tytułu niezdolności do pracy wsku-

tek choroby. Odprawa przysługuje w wysokości:

- jednomiesięcznego wynagrodzenia jeśli pracownik był zatrudniony krócej niż 10 lat,
- trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 10 lat,
- sześciomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 15 lat.

Odprawę pośmiertną dzieli się pomiędzy wszystkich uprawnionych członków rodziny w równych częściach, a jeśli chodzi tylko o jednego członka rodziny uprawnionego do odprawy pośmiertnej, wtedy przysługuje mu odprawa w wysokości połowy kwoty określonej w kodeksie pracy.

Natomiast odprawa pośmiertna nie przysługuje, gdy pracodawca ubezpieczył pracownika na życie i odszkodowanie wypłacone przez instytucję ubezpieczeniową nie jest niższe niż odprawa. Jeżeli suma ta jest mniejsza, pracodawca musi wypłacić członkom rodziny kwotę stanowiącą różnicę między tymi świadczeniami.

Odprawa pracownicza

Kodeks pracy nie reguluje odprawy pieniężnej dla zwalnianego pracownika. Prawo do odprawy w związku ze zwolnieniem pracownika reguluje ustawa z 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

- 1 miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata;
- 2 miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat;
- 3 miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

Pracownik może otrzymać z tego tytułu odprawę pieniężną wielokrotnie podczas swojej kariery zawodowej.

Grażyna Mierzwa

NIEZALEŻNY SAMORZĄDNY ZWIĄZEK ZAWODOWY

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wąły Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax 58-308-4219
sekrez@solidarnosc.org.pl

Gdańsk, dnia 13 października 2017 r.

Komunikat NSZZ „Solidarność” w sprawie sytuacji w służbie zdrowia

Po posiedzeniu Rady Dialogu Społecznego w dniu 11 października br., w związku z sytuacją w służbie zdrowia, NSZZ „Solidarność” niezmiennie i po raz kolejny zwraca uwagę na konieczność systemowego zwiększenia nakładów na ochronę zdrowia w Polsce, tak by zapewnić powszechny dostęp pacjentów do opieki zdrowotnej. Związek podkreśla również, że fundamentem budowy sprawnego i przejrzystego systemu ochrony zdrowia w Polsce musi być kontrola wydatkowania środków.

NSZZ „Solidarność” podtrzymuje wyrażane wcześniej stanowisko, że pilnej nowelizacji wymaga ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących tak zawody medyczne jak również zawody niemedyczne. Zmiana ustawy musi objąć wszystkie grupy zawodowe w systemie ochrony zdrowia i musi zapewnić sprawiedliwy wzrost wynagrodzeń. Tylko taka nowelizacja, przy respektowaniu zasad dialogu społecznego pomiędzy stroną rządową i stroną społeczną Rady Dialogu Społecznego, pozwoli zachować pokój społeczny wśród pracowników tego sektora.

Ponadto, Związek apeluje o podnoszenie wynagrodzeń w sposób solidarny. W związku z tym po raz kolejny postulujemy podniesienie wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej o co najmniej 11,2%.

Piotr Duda
Przewodniczący Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

Maria Ochman
Przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia
NSZZ „Solidarność”

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania

80-855 Gdańsk, ul. Wąły Piastowskie 24, tel.(58)308 44 59, 308 42 78, 308 42 86, fax (58) 308 42 77
edukacja@solidarnosc.org.pl www.solidarnosc.org.pl/oswiata

Warszawa, 20.09.2017 r.

OŚWIADCZENIE

Prezydium Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania
dotyczące oszczerstw ZNP

NSZZ „Solidarność” – Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania stwierdza, że rozpowszechniane przez Zarząd Główny ZNP informacje na temat zgody NSZZ „Solidarność” na likwidację uprawnień nauczycieli zawartych w Karcie Nauczyciela są perfidnym kłamstwem. Obecny spór pomiędzy Rządem a Solidarnością dotyczy wysokości i terminu wprowadzenia podwyżki dla nauczycieli oraz pracowników administracji i obsługi.

NSZZ „Solidarność” nigdy nie „kupczyła”

uprawnieniami zawartymi w Karcie Nauczyciela w zamian za podwyżki.

Ustawa Karta Nauczyciela jest dziełem naszego związku.

Jej uchwalenie to wynik protestu nauczycieli NSZZ „Solidarność” z 1980 r. który doprowadził do podpisania w Gdańsku umów z ówczesnymi władzami.

NSZZ „Solidarność” nieustannie walczy o utrzymanie Karty Nauczyciela.

To nie przypadek, że ZNP powołuje się na ustawę z 1926 r., ponieważ przy negocjacji Karty Nauczyciela z 1982 r. nie brał większego udziału. To oni za cenę doraźnych własnych korzyści godzili się na przestrzeni lat na ustępstwa wobec rządu w sprawie uprawnień nauczycieli (lata rządów SLD-PSL, PO-PSL).

To nieprawda, że Rząd prowadzi jednostronne negocjacje, ZNP uczestniczy w pracach wszystkich grup roboczych i zespołu ds oświaty.

To ZNP, za cenę politycznych korzyści, próbuje dziś dzielić środowisko oświatowe, rozpowszechnia nieprawdziwe informacje i próbuje nimi przykryć własną nieudolność w relacjach z Rządem w sprawach pracowniczych.

Co więcej współdziała z partiami i organizacjami, które są antypracownicze.

Nauczyciele i pracownicy niepedagogiczni!
Nie słuchajcie kłamstw ZNP!
Nie pozwólcie sobą manipulować!
W walce o godne zarobki bądźmy razem!

Przewodniczący KSOiW

Ryszard Proksa

SŁUCHAMY NA FALACH 103,8 FM/94,1 FM
w czwartki godz. 12.40 i w piątki godz. 21.30 związkowych audycji
Zorganizowani mają lepiej, które można również odsłuchać na
www.solidarnosc.rzeszow.org.pl w zakładce Aktualności/Radio